สำเนา

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง
ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๔๙

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา
อำเภอพระพรหม จังหวัด
นครศรีธรรมราช

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
ว่าด้วยเรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๔๙

****

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ใช้ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล ตลาดและดูแลการรักษาความสะอาดเรียบร้อยถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย เพื่อความสะดวกในการขออนุญาตจัดตั้ง จึงขอเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อประกอบเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภาต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา
เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๔๙

****

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยเรื่องตลาดเอกชน
พุทธศักราช ๒๕๔๙ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภาออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ตามความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา และโดยความเห็นชอบของนายอำเภอพระพรหม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เรียกว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ท้ายสำเภา เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๔๙

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา เป็นเวลาครบ ๗ วัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้เป็นที่ชุมชนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมชนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือชั่วคราวหรือตามวันที่กำหนด

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๕ การยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้ง ต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดต้องด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ใน ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๓ แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณา เห็นว่าผู้รับใบอนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเงื่อนไขข้อบังคับไว้ในข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๓ แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

"ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท"

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ และมีความประสงค์จะขอเปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาตได้โดยยื่นเรื่องขออนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการขอเปลี่ยนชื่อ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

ข้อ ๘ สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น ต้องจัดให้ได้สุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๒) อาคารต้องทำด้วยวัตถุถาวร มั่นคงแข็งแรง

(๓) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัตถุถาวร มั่นคงแข็งแรงหรือปรับพื้นดินให้แน่น ทำความสะอาดง่ายและไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๔) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัตถุถาวรทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวก และต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอ ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ที่วางของขายจะต้องมีลักษณะต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔ ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตรสำหรับตลาดขายปลีก หรือสูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

สำหรับตลาดขายส่ง ทำด้วยวัตถุถาวรทึบถูกสุขลักษณะ แยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภทสินค้า และกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้ให้ชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายไว้โดยเฉพาะ เหมาะสม แยกต่างหากจากที่วางของขาย และสะดวกต่อการเข้าออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขาย ซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้น จะต้องสร้างให้ถูกสุขลักษณะ ทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) ทางเดินของตลาดมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ทางเดินเข้าออกของตลาดต้องมีอย่างน้อย ๑ ทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ในกรณีที่ทางเข้าออกตลาดลอดใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๘) ต้องทำรั้วหรือประตูกั้นหรือสิ่งป้องกันไว้ เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน

(๙) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้ง ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ต้องจัดให้มีสำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อน้ำประปา และท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๙ ในกรณีที่สถานที่ตั้งเป็นตลาด และการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้สุขลักษณะ มีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างนั้น อาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ 8 ก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ตั้งตลาดจะต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์ และสิ่งอื่นๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดดังต่อไปนี้

(๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะ ให้มีขนาดจำนวนเพียงพอ และตั้งอยู่ในสถานที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกแก่การใช้สำหรับล้างมือ ล้างสินค้า และล้างตลาด

(๓) เครื่องอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาด

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดู และควบคุมให้ผู้เข้าขายของในสถานที่ตั้งตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลาดจนของใช้ทั้งมวลให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาส้วมให้ได้สุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดเพียงพอ และต้องรักษาความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาด ตามข้อบัญญัติของท้องถิ่น หรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข โดยเก็บกวาดให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง หลังปิดตลาด

(๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอภายในตลาดเวลากลางคืน

(๕) ดูแลมิให้บุคคลใด นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน

(๖) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อยปลอดภัยจากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสะดวกแก่การทำความสะอาดระหว่างเปิดตลาด

(๗) ปฏิบัติการอื่นๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาดและห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาดแต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร

(๒) สะสม หมักหมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรก รุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค หรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

(๓) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือนร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดเป็นอันตราย

(๔) ใช้เครื่องปกปิดอาหาร และภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบปรุงอาหารให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรค และรักษาเครื่องปกปิดน้ำให้สะอาดใช้การได้อยู่เสมอ

(๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แช่ ล้างอาหารและภาชนะ

(๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(๘) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลใดที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อ ทำการประกอบปรุงหรือขายอาหาร

(๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวัน ก่อนขายและเลิกขาย

(๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๑) ให้มีการจัดการปัญหาการจราจรให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๑๒) ให้ควบคุมการใช้เสียงให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสม

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ขายของในตลาดหรือผู้ช่วยคนใดขาย ทำประกอบปรุง หรือสะสมอาหารและสิ่งของอย่างใดในตลาด เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะ และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าเป็นพาหะของโรคแล้ว

ข้อ ๑๖ ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๑.๐๐ น. เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๗ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาดกระทำการฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาสองครั้งแล้ว ถ้ากระทำการฝ่าฝืนอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๑๘ ถ้าปรากฏว่าผู้เข้าขายของในตลาด หรือผู้คนใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตเข้าขายของต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดดำเนินการไว้ทันทีจนกว่าจะแก้ไขหรือปรับปรุง

ข้อ ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนความในข้อ ๔ แห่ง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับนี้ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนความในข้อ ๑๔ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฉับนี้ มีความผิดตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับนี้ ข้อหนึ่งข้อใดมีความผิดตามมาตรา ๗๓ พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นจะต้องด้วยความใน ข้อ ๒๐ , ๒๑

ข้อ ๒๒ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีอายุ ๑ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๓ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่....10.....เดือน มกราคม พ.ศ. 2550

นายอุดม ขาวหมดจด
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายสำเภา

เห็นชอบ

นายราชิต สุดพุ่ม
นายอำเภอพระพรหม
10 มกราคม 2550